

קבית

שבועון קבוצת יבנה

ד' בניסן תשפ"ד, 12.4.24

המנקות

יוצרת הבובות: שלומית בן טולילה

שבת פרשת תזריע

הדלקת נרות - 18:47, צאת השבת - 19:47

גיליון 1608

שבת פרשת תזריע,

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

לאחר מוסף - קידוש לכבוד בר המצווה גרב רדר.

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 19:05

שיעור לאחר מוסף וקידוש

הרב חיים מלכה (משפחת רדר).
הנושא:

הגדה של פסח

שיעורו של הרב אילעאי

לא יתקיים השבת

בין 16:00-17:30

ברכת האילנות בבוסתן

(פרטים בגליון)

מזל טוב!

אזאיה (רהו) נאר
אנישאי הנכה, איס
בתס פא דינה ונעס פא

אנרב רדר, בר המצווה
אהוריק אירה ואי
אזא האחיק והאחיות!!!

אפרית אינוסר
אהוצרת בנק הבכור
אסבא וסבתא ציזה ואריק
אסבתא רבתא חנה יסיר
אזא החמוזה!!!

אסדה ונעה (אויס) וסאריק
אבר המצווה פא הנכה, דינא,
בנק פא דינה ואריא רייק

אחנה ואסון אפרתי
אזא המשפחה
אבת המצווה פא הנכה, אביב,
בתס פא נעס והמיה

צאתכס אפוס ובואכס אפוס!

ברכות ליהב גלס עם סיום המחזור ראשון לנשים במסלול לוחמות יהלום. גאים בר!

ברכת הצלחה רבה לאמיר ברוכי עם גיוסר הקרב לצה"ל, לנח"ל.

איהביסו גאיוס ומעריכיס

ועדת לעיריס

על ההכנות לפסח

אם אין חשש שהילדים יאכלו חמץ זה, אין צורך מלכתחילה לנקות הכל, כיוון שבוודאי מדובר בפירוורים שהם פחות מכזית אף לשיטות המחמירות ביותר בעניין גודל מינימאלי של כזית. יש לבחון היטב אם יש חמץ בקופסאות ובמגירות, אך אין צורך לבדוק כל חלק האם נדבק בו חמץ. מדפי הספרים בוודאי מחייבים בדיקה יסודית שכן פעמים רבות יש שם חמץ, אך אין חובה לבדוק בכל ספר וספר מדין בל יראה ובל ימצא, הן בשל גודל הפירור, והן בשל העובדה כי ברוב מוחלט של הפעמים אין הוא ראוי לאכילה.

בימי נעוריי עבדתי בגן הנוי. מרכז הענף, אשר גור אריה ז"ל, לימד אותי שכל אחד מתכונן לפסח לא רק בדירתו הפרטית, ולא רק במבנים המשותפים והציבוריים - חדר האוכל, בית הכנסת, משרדי הקיבוץ וכדומה, אלא גם במקום עבודתו: ברפת ובלול מנקים אבוסים ומחלקים תערובת כשרה לפסח, במחסן הגד"ש - "הארמון של מקס" - עושים פעם בשנה ניקיון יסודי, וכך כולם. כעובדים בגן הנוי - אמר אשר - התפקיד שלנו הוא להביא לכולם את האביביות, את "שיר השירים": את קולות שמחת התעוררות הטבע - "עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ", ואת הריח של ההתחדשות - "הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ ... וְהַגְּפָנִים סִמְדָר נָתְנוּ רִיחַ". את זה נעשה - אמר אשר - ע"י כיסוח כל המדשאות דווקא בערב חג הפסח, כך שבליל הסדר יתפשט בכל הקיבוץ הריח הנפלא של קציר אביבי.

"על ההכנות לפסח מותר לומר 'העבודה הזאת' ב'הא' הידיעה. חביבה מצוות הניקוי לפסח על בית יעקב, וכל דירה בקיבוץ עומדת בסימן שטף הפעילות. מן המשקוף והספים ועד החלונות הגבוהים - אוי לבעל הבית שלא ישתף פעולה, ולא ינער את המזרונים כפי שעשו השכנים כבר שלשום!"

כך כתבה חנה יעיר בצעירותה, כשהיא בת 36 (עד 120 בבריאות טובה!), ושיקפה בנאמנות את החיים בקיבוץ של אז בשבוע שלפני פסח. אנחנו, שהיינו גרים וישנים בבתי-ילדים, הוצאנו ביום הניקוי אל הדשא את כל תכולת החדר - מיטות ומזרונים, שולחנות וכסאות - ורק לאחר שקרצפנו את הקירות מהמסד ועד הטפחות החזרנו את החפצים לתוך החדר, ועל הדלת תלינו בחגיגות את השלט: "נקי לפסח". במציאות של היום, בדירות המרווחות של היום - תודה לאל! - ובריבוי החפצים, דומני ששיטת הניקוי היסודי של אז אינה רלבנטית.

מתוך השפע של תקופתנו נשאל הרב יובל שרלו: "האם עלי לנקות כל חלק וחלק במשחקי הילדים, כמו פאזלים ולוטו, וכל דף ודף בספרי ילדים, שמא נדבק בו דבר מה של חמץ? האם דבר מה הדבוק למשחקי הילדים יכול להחשב כחמץ?". בתוך התשובה מדגיש הרב:

היי שלום רפת עלומים

דברי פרידה שפורסמו בעלון עלומים / אסף בית אריה

לא מובן מאליו ואני יודע שזה הוסיף קושי בבית, בתקופה שהייתה ממילא קשה מאוד. תודה כמובן גם ליבנאים שהתגייסו לחליבות בימים הראשונים והקשים, ותודה על עוד דברים רבים נוספים שבהם יבנה עזרה ותמכה.

תודה שניה - על העומס והמשמעות. בהתחלה העומס היה כבד מאוד, וזו הייתה הצלה ממש! הקולות והמראות בתקשורת היו קשים מנשוא עבורי. העומס ברפת ניתק אותי מזה ושמר לי על הנפש. והמשמעות - הרגשתי שזכיתי לקחת חלק במשהו משמעותי, ולהביא תועלת בעת משבר. מחמאות מבחוץ עושות טוב. אבל תחושת המשמעות הפנימית חזקה הרבה יותר.

תודה שלישית - על הזכות לחוות את עם ישראל במיטבו. קצרה היריעה מלפרט את העשייה שנחשפתי אליה ע"י ישראלים מעוררי השראה, בכל הארץ ובפרט בעוטף. ובהם גם עשרות המתנדבים שעברו ברפת, נשים וגברים, מבוגרים וצעירים, דתיים וחילוניים, מכל קצוות הארץ. לא פעם זו הייתה גם התמודדות מאתגרת, אבל בעיקר מרגשת.

תודה רביעית - על ההזדמנות להכיר מקרוב אנשים טובים, ובראשם צוות הרפת - אבי, מנהל הרפת המיתולוגי, שקרא לי לבוא, סמך עליי ונתן בי אמון מלא. אבי הפך כבר מזמן גם לחבר. יעקב - הרפתן הוותיק והחרוץ, שלא בוחל בשום עבודה, והוא בכלל פנסיונר. עומאר, הבלתי נלאה, שמכיר כל בורג ופותר

חברות וחברי עלומים. בימים אלו מסתיים תפקידי ברפת שלכם. סיפורה של הרפת כבר סופר בהרחבה. רציתי לשתף בחוויה האישית שלי. מי שמכיר את התחום יודע שמצב הרפת היום (לאור מה שעבר עליה) הוא כמעט נס.

ממשבר עמוק שהיה חשש אמיתי שהוא

בלתי-הפיך, לרפת פעילה עם תוצאות מקצועיות מצוינות. אכן, תקומה. מבחינתי הסיפור התחיל מתחושת צורך להועיל במשהו, כמו ישראלים רבים... כרפתן בעבר, הבנתי את הסיטואציה ברפתות העוטף ושלחתי הודעה לאבי פריימן, ביום שני 9.10 בנוסח (המקוצר) הבא - "אהלן אבי. חושבים עליכם. נכונים לסייע... עדכן אותי... חזקו ואמצו." הוא נשמע די מיאוש ואמר שכרגע מכון החליבה מושבת. לשמחתי, לאחר יומיים אבי שאל אם ההצעה בתוקף. התארגנו כמה חבר'ה והגענו. "הגענו" זה מושג פשוט בדרך כלל. אבל באותם ימים ההגעה הייתה משימה בפני עצמה. המצב של הרפת היה מזעזע. לא דומה בכלום לרפת "נורמלית". מצד אחד - תשתיות מעולות, מסודרות, מתוחזקות, מאידך - כאוס, פרות סובלות, מראות וריחות קשים, וברקע רעש מלחמה בלתי פוסק. מאז זרם הרבה חלב בצינורות. חשבתי שאבוא למספר ימים, העניינים התגלגלו אחרת והנה עברה חצי שנה. אפשר לכתוב ספר על מה שעברנו כאן. קשיים, אתגרים, תסכולים. אבל גם חוויות מעניינות ואפילו משעשעות. נדמה לי שהתיאור התמציתי והמדויק ביותר של התקופה הוא הגרף שמראה את תנובת החלב הממוצעת לפרה לאורך התקופה...

אבל מעבר לכל זה, התחושה העיקרית הייתה הכרת תודה, למעשה ארבע תודות.

תודה ראשונה - לחבריי ביבנה, שאפשרו לי להתגייס למשימה ולהשתחרר ממחויבויות אחרות. זה

זו הייתה חוויה אנושית מיוחדת ומוצלחת. לסיום, מחשבה שלא קשורה לרפת. סליחה מראש על התערבות בעניינים לא לי... בשיחות עם חברי עלומים, נחשפתי לאתגרים הגדולים שניצבים בפניכם. אני מקווה שגם בימים של החלטות קשות ותהליכים מורכבים, תצליחו לשמור על קהילה מלוכדת. זה מחייב הרבה רצון טוב וגמישות, וגם ויתורים ופשרות. אבל אני משוכנע שזה אפשרי ושווה את המאמץ.

שוב תודה על הכל ולהתראות בשמחות.

כל בעיה במהירות ויעילות. וכמובן סטיבי היקר ז"ל מראשוני החוזרים הביתה, איתו עבדתי צמוד בחודשיים הראשונים. מותו הפתאומי היה מכה קשה מאוד עבורי, גם בצד התפעולי והמקצועי של הרפת, וגם בצד האישי והמנטלי.

והייתה גם קבוצת ישראלים צעירים, שהיוו מרכיב חשוב בייצוב הרפת והחזרתה לשגרה. והתאילנדים שחזרו למרות הטראומה, בשקט, ביעילות ובחריצות כדרכם. ועוד רבים מהקיבוץ ומחוצה לו, שלא חסכו מאמצים והיו שותפים מלאים להתמודדות ולהצלחה.

מבצע ניקוי הקיבוץ

לקראת הפסח

ביום שני, ז' בניסן, 15.4.24 בשעה 16:30

(שימו לב לשינוי התאריך)

נצא כולנו לרחבי הקיבוץ לניקוי החצרות, הדשאים והמגרשים לקראת חג הפסח.

בקבוצת הוואצאפ "ידיעות יבנה" ישלחו רשימות

שיבוץ החברים לקבוצות השונות, כולל מפה.

(חלוקת ארטיקים לסיום, ברחבת חדר האוכל,

כמיטב המסורת)

תודה לכולם,

מיכל סופר בר-לב

הודעות ועדת דת

ברכת האילנות

הציבור מוזמן לברך את ברכת האילנות בבוסתן. **השבת**, פרשת תזריע, בשעות 16:00-17:30 הבוסתן יהיה פתוח. (נא להביא את נוסח הברכה מהבית)

מכירת חמץ

כפי שהיה בשנה שעברה, מכירת החמץ האישי תהיה באמצעות **המרשתת** בלבד (אין רישום בחנות).

יש מגוון אתרים ייעודיים לכך, לדוגמא: אתר רבני צהר.

מי שנזקק/ת לסיוע ניתן לפנות ל**אבי גולדנברג**:

(054-7605113)

בוקר עיון

רשמו לפניכם את התאריך:

יום ראשון, ערב שביעי של פסח, כ' בניסן תשפ"ד 28.4.24. פרטים בהמשך!

ועדת דת: איתי בנדב, אבי גולדנברג, חמוטל דברת-איתן, יסכה כוכבא, גלי כוכבא
והרב אילעאי עופרון).

בשבת הגדול יצא גיליון-חג. יש לשלוח את החומר עד יום שלישי בערב.
שני הגיליונות שלאחריו יהיו מצומצמים.

מבצע כיסוי בורות התחמיץ - בתמונת סיום העונה. הגיבושון האולטימטיבי!!!

ילדי גנון דקל מגלים עולמות, ומעשירים את חצר הגרוטאות בשוק "קח תן". (וכל הכבוד לקרן אור, על הפקת השוק!)

אז מה הנרטיב של הקיבוץ? זאת השאלה שנשאלו ראשי הצוותים בקיבוץ בעת הרמת כוסית לכבוד החג במסגרת פעילות אגף חברה ופרט. גילינו שכוחנו בעשייה, או כמו שמיתגה את זה חמוטל "אמור מעט ועשה הרבה".

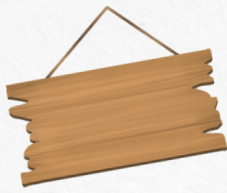
חברים באו לקטיף ראשון של חסה מסולסלת. מערוגות משק הילדים היישר לשולחן השבת.

ממבשרי האביב: איציק נעליים

שרית פישביין, מנהלת האגף לקשרים בינלאומיים בלשכת המסחר, מרואיינת ב"כאן חדשות" בעקבות צמצום היבוא מתורכיה.

דיווח מצוות שילוט

עולם התוכן של שמות השכונות והשבילים יהיה תואם להווי המקומי - טבע ארצישראלי / פעולות חקלאיות / הווי והיסטוריה יבנאית / שבעת המינים (שכונת הזית כבר יש לנו) וכו'... משפחות מסוימות בחרו לתלות על הבתים שמות בפורמטים שונים.

הצוות ממליץ כי על הבתים יופיעו מספרי בתים בלבד, שייתלו במיקום המיטבי המתאים לתוואי השביל המוביל אליהם.

ניתן יהיה לתלות שלטים עם שמות המשפחה על הקיר בכניסה לבית עד לגודל מקסימלי שיסוכם.

עד היום מספרנו חניות. לפי התכנית החדשה חניות רבות יהיו פרוטות לאורך הצירים ולא ניתן יהיה להגדירן כחניה אחת מרוכזת.

אנו ננסה למצוא נקודה מרכזית חלופית, אותה ניתן יהיה להגדיר גם בוויז, על מנת לסייע בהכוונת מבקרים או שליחים.

בחירת הצבעים, החומרים והגרפיקה תהיה לאחר שנבחר בסקר הדיגיטלי את עולם התוכן, על מנת להתאימם.

צוות השילוט: חנה שריד, דוסי אלטמן, נדב צמיר ושרית שנר חפץ.

כשלב ראשון אנחנו בוחרים להתמקד באזור המגורים.

חשוב לנו לנסות ולהגיע לתמהיל נכון של שלטים שיצלחו להכווין נכונה מצד אחד אך לא ישתלטו ויזואלית על כל המרחב.

אנחנו לא רוצים למצוא את עצמנו ממלאים את המרחב בעמודים ושלטים.

כחלק מפרוגרמה זו מצאנו לנכון לחלק את הקיבוץ לשש שכונות שונות. (מצ"ב מפה)

אנחנו מציעים לתת שם לכל שכונה ולצירי אורך ורוחב עיקריים, כך שהשילוט או ההכוונה בעל פה יהיו יחסית ברורים.

התייחסנו למפה העתידית הכוללת גם את "אבן דרך 3" ואיתרנו 5 שבילי רוחב ו-9 שבילי אורך היורדים מאזור בית הכנסת וחדר האוכל עד לכביש העוקף.

שבילים משניים, שמובילים לבית אחד או שניים, לא יקבלו שילוט על מנת לצמצם בעמודים ובעלויות. בימים הקרובים נשלח דרך "ידיעות יבנה" סקר דיגיטלי שבו נזמין את הציבור לקחת חלק בבחירת השמות ובעתיד הקרוב נתלה מפה עליה נסמן את ההצעה שלנו.

צעדים לכינון חוסן נפשי

קובי שטיין - יו"ר צח"י רווחה

אחד המאפיינים של חרדה, הוא שהיא מגבירה הימנעות מכל מה שעלול לעורר אותה. מתוך כך, ברור לנו שעצם העלאת הנושא עלול לעורר חרדה מסוימת. כאמור, זה נורמטיבי. אבל התארגנות לקראת, תורמת לחוסן יותר מאשר הימנעות (אשר למעשה יכולה לחבל בחוסן שלנו). אנו מקווים כי ההכנות שאנו מציעים תוכלנה לסייע לכל מי שנזקק, וכמובן, שלא נזדקק כלל. שנדע ימים שקטים.

אין זה סוד שמדינת ישראל נושאת עיניה אל הצפון בדריכות לקראת הבאות. איש לא יודע מה יגיע בדיוק או מתי. אבל נשיאת עיניים זו כוללת גם הכנות אזרחיות. צח"י עמל על נושא זה בהיבטים רבים, וברצוני לומר כאן כמה דברים בהיבט הנפשי. מטבע הדברים, נושא זה מעלה אצל חלקנו תחושות של פחד ו/או חרדה (לענייננו לא אתעכב על ההבדל בין השתיים), ועל כן אתמקד באלו.

פחד וחרדה אלו תחושות שאנו נוטים לראות בהן תחושות שליליות, אך בפועל יש להן מטרה חשובה ביותר: לשמור עלינו. פחד וחרדה מפעילים בגוף ובנפש מוכנות לקראת איום, ומאפשרים לנו להתארגן לקראתו או להגיב אליו. כמו בכל התארגנות ותגובה, יש פעולות מועילות יותר ויש כאלו שפחות. בכתבת הדברים מטה ברצוני לקדם התנהגות מועילה יותר.

חרדה לנוכח איום היא תגובה נורמטיבית, ויש לה מאפיינים פיזיולוגים ונפשיים כאחד. ישנן מגוון אסטרטגיות על מנת להפחית חרדה, ולכל אחד עשוי להתאים משהו מעט שונה. עם זאת, ישנם גם עקרונות מנחים אשר יכולים להועיל לרבים מאיתנו. עקרונות אלו נכללים במה שנקרא "עזרה ראשונה נפשית". עזרה שכזו יכולים להגיש רבים מאיתנו, ולא רק אנשי מקצוע. על כן, בדומה לעזרה ראשונה פיזית, יש ערך רב בהקניית הידע הרלוונטי בקרב אנשים רבים ככל הניתן.

לשם כך, ברצוננו לנקוט בשתי פעולות:

1. בימים הקרובים יישלח דרך מערכת הידיעות סרטון ובו הנחיות של משרד הבריאות להתערבות במקרה של תגובת חרדה אקוטית (מה שלפעמים נקרא "נפגעי חרדה"). אנו ממליצים לצפות בו על מנת להכיר את הדברים.
2. ביום ראשון הקרוב, ו' בניסן (14.4), בשעה 20:30 נקיים סדנה לכל מי שמעוניין, אשר בה נעבור על מודל ההתערבות בהרחבה, ונסביר את הדברים. תישלח הרשמה לפני כן.

מיזם של מכון הרטמן בהובלת חגית ברטוב:

ליל סדר בימי מלחמה ודאגה

בעוד כשבועיים נשב אל שולחן הסדר, ולמרות שהתפאורה תהיה מוכרת ושמחה, כמו בכל שנה, אנחנו לא נהיה כמו בכל שנה.

אז איך נקיים את הסדר השנה?

כנראה כל משפחה תמצא את הדרך שלה, את התמהיל של השמחה והעצב, הדאגה והתקווה.

צוות מרכז הטקסים במכון הרטמן הכין כמה הצעות, חלקן פותחו על ידינו, וניתנות להורדה ולהדפסה ביתית, ואת רובן אספנו מכתובות וכתבים שונים שכתבו ליל סדר זה או לילות סדר אחרים.

בקישור זה <https://jewishrituals.org.il/#pesach> תוכלו למצוא את כל ההצעות, קישור להורדה של הצעות לסדר להדפסה ביתית וקישורים לחומרים נוספים, שתוכלו ללקט, ובעיקר להתמלא מהרוח היהודית-ישראלית הגדולה הזו.

9:14

מרפאה: +972

טל. 08-8548300, אחות חירום - 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דוא"ל: mrkyavne@clalit.org.il

שעות קבלה קבועות: בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30. **אחיות: בוקר** - ימים א'-ה' 9:00-12:30, **צהריים-ערב:** ימים א'-ד' 14:00-15:00, יום ה' 14:00-19:00

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15, (השבוע לא תהיה קבלת רופא ביום ה')

ליהיו ימים טובים ובלילות טובות, לילות המרפאה

במלאת שלוש שנים לפטירתו
של רמי עפרוני

אור המגדלור נחלש
נצנוץ מרחוק כוחו תש
נסיון אחרון להזכר
בצחוק בכאב לא יותר
הימים עוברים וחולפים
ואנחנו עדין שואלים
האם משהו נותר ממנו
ילדיו נכדיו ניניו בכלנו.
"תעשו עד הסוף...
או שלא תעשו בכלל"
צוה לנו כמורשת על.
נאחזים בזכרון שמבלבל
מרגיש צרה להתנצל
לא בטוח שמספיק זוכר
הכל מתערבב מתערער.
נבקש שקט וקצת נחמה
נודה בטוב... יש על מה
סמוך ובטוח שגשאר
משהו מהאיש היקר
ע.ע.

פרט מתוך ציור הקיר שליד סככת התפוחים. על
הטרקטור: רמי. ציירו דני הרץ ואפרת עפרוני

לרגל חג הפסח להלן שינויים בשעות פתיחת החנות שבוע הבא:

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ז'
אפריל 14	15	16	17	18	19	20
ו' ניסן	ז' ניסן	ח' ניסן	ט' ניסן	י' ניסן	יא' ניסן	י"ב ניסן
19:30-18:00	19:30-18:00	14:30-7:00	14:30-7:00	9:30-7:00 14:30-10:00 19:30-18:00	12:00-7:00	פרשת מצרע שבת הגדול
21	22	23	24	25	26	27
י"ג ניסן	י"ד ניסן					
19:00-7:00	ערב פסח 10:30-7:30					
להזכירכם, בימי חול המועד החנות סגורה בשעות הערב. בברכת חג פסח שמח, צוות החנות						

משולחנה של הקהילה

שמשון גוטליב

שימור זיכרון הנופלים

לאחרונה הגיעו אלינו שלש בקשות להנצחה של צעירים שנהרגו בפעולות איבה. השלושה הם איתי באוסי ובן מזרחי ז"ל שנרצחו ב-7.10 באסון הנורא במסיבה בנובה ואחיה של ליאת צנחני שחר וקרט ז"ל שנפל בקרב בקבר רחל, בשנת 2000 באינתיפאדה השנייה.

- הנצחת איתי באוסי ז"ל

יחידת דובדבן בה שירת איתי באוסי ז"ל ביקשה למצוא דרך נאותה להנציח אותו והציגה את המיזם בפני המשפחה ובפנינו. התוכנית הוכנה ביחד עם אדריכל שנרתם לסייע לצוות של איתי. הרעיון הכללי הוא ליצור בטבע מקום לאירועים ומפגשים קטנים. נעתרנו לבקשת הצוות של איתי, וגם חבריו מהכיתה ביבנה נעשו שותפים. בשיתוף פעולה עם נירית מנהלת משק הילדים נבחרה הפינה הצפון מערבית של משק הילדים כאזור ההנצחה. הצוות של איתי נמצא בקשר עם המשפחה ואיתנו וזוכה לשיתוף פעולה מלא. השבוע היו אלה ילדי משק הילדים שהצטרפו לעבודות הכנת השטח, ובהזדמנות זו למדו להכיר את איתי ואת חבריו מהצבא. נקווה שבקרוב נברך על המוגמר. המבקרים במשק ילדים כבר יכולים לראות שהדבר קורה.

- הנצחת בן מזרחי ז"ל

בקשה שנייה הוגשה ע"י אלי כהן והיא כרגע בשלבי תכנון. אלי מבקש למצוא דרך להנציח את בן מזרחי ז"ל, שהיה למשפחה כבן. אלי מבקש להקים על הדשא מדרום לבריכה מתחם אירוח לאירועי קיץ קטנים. במקום יהיה ניתן לקבל ציוד כמו שולחנות וכסאות ומתקני "על האש" וכד', וכמובן המקום יהיה מואר ונגיש. זו תהיה רווחה גדולה לחברים שהציוד יהיה בהישג יד, בלי צורך לטרוח ולהביאו מרחוק.

בימים אלה מגבשים את התוכנית ולאחר תיאום עם כל הגורמים הרלוונטיים כמו ועדת מתאר, צוות תב"ע, מנהלי הבריכה וכד', היא תוצג לציבור. אלי לקח על עצמו להפעיל את המקום, לשמר אותו ולהפיח בו

רוח חיים לרווחת החברים ולכבודו של בן ז"ל.

- הנצחת שחר וקרט ז"ל

משפחת צנחני מבקשת להכניס ספר תורה לזכרו של אחיה של ליאת שחר וקרט ז"ל. לפני הדיון בהנהלת הקהילה נדברנו עם רון ברטוב מנהל ועדת בית הכנסת, ונחמיה רפל לקח על עצמו ללוות את המשפחה ובע"ה נזכה להכניס את ספר התורה לבית הכנסת ברוב עם.

כל פעולת הנצחה מלווה בצוות מטעם הנהלת הקהילה. גם אם אין מרפא לחסר, תהא העשייה הזו זיכרון מבורך לבנים יקרים אלה.

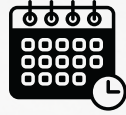
הגיעה העת לומר תודה

המצב קצת נרגע, ואולי זאת רק הפוגה שאותה ניצלנו למפגש פרידה מאסף בית אריה מרכז החינוך שסיים את תפקידו לפני חצי שנה. לצד זאת חיכינו לניר יעקבי שנכנס להחליף את אסף לפני חצי שנה אך אז נקרא לדגל וגויס, ובימים אלה השתחרר וחזר לעבודה. את המפגש קיימנו בסיוור בעלומים, שם שמענו מאסף, בשפתו הקולחת, על התקופה שעשה ברפת עלומים, וקב"ט המועצה רפי בביאן, חבר הקיבוץ, סיפר על אירועי אותם הימים. סיימנו במגדל המים של בארות יצחק בנגב ובתצפית על שכונת שג'אעיה שהיא כבר לא אותה שכונה, קומתה שחה.

ושוב - תודה לאסף, שמצטרף בימים אלה לצוות המדגריה. בהצלחה לניר. תודה מיוחדת למור וולף שנשאה על כתפיה את התפקיד בין לבין, וכעת חוזרת לשגרת עבודה.

אספה

במוצאי שבת בשעה 21:00 תתקיים אספה אחרונה לפני פסח. על סדר היום תמחיר קהילה לשנת 2023 והצעת המזכירות וההנהלות לגבי מדיניות ההשקעה של כספי החסכוניות. האספה תשודר בזום בשני הסעיפים הראשונים בלבד.

יומן השבוע

• אספת חברים - מוצ"ש 21:00 (שני סעיפים הראשונים ישודרו בזום).

יד ביד / בצלאל אלוני

יד ביד לאוהבים	אם המים גועשים
אין תקנה לבודדים	ותיך כה קשים
יד ביד לחילים	אל תפל ברוחך
אל הבית שוב חוזרים	בוא גלה את עצמך
שוב חוזרים	רק בך עצמה רבה

יד ביד לנדכאים	כמעין המתגבר
עצובי מבט תוהים	יד ביד הן שיר חוזר
אל האור במרחקים	שתי עיניך ועיני
אל האור שבמרומים	הן הכוח עד בלי די
לתקנה בחלומות	הן האור באפלה

יד ביד אם רק תתן לי יד	יד ביד אם רק תתן לי יד
יד ביד נצמד את כל הדרך	יד ביד נצמד את כל הדרך
יד ביד אם רק תתן לי יד	יד ביד אם רק תתן לי יד
יד אם רק תתן	יד אם רק תתן
יד ביד לארץ כל הדרך	יד ביד לארץ כל הדרך
יד ביד	יד ביד

על השירים: יצחק ברוכי

המערכת: דינה ספראי ואודיה קינסבורסקי. מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com.

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.

במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.